

מכת ארבה- פרטים ללא לב

קידוש החודש בארץ ישראל הלב של הכל.

אורות התורה / פרק ג- פרטי תורה וכללותיה / ד

כְּשֶׁהֵלֵב בְּרִיא, מִתְפַּשֵּׁט בַּח זֶק כַּח הַלְחֵץ, זָרֵם הַדָּם בְּכָל הָעוֹרְקִים הַדְּקִים וְהָרְחוּקִים, וְכִשְׁהִשְׁכַּל חֲזֵק לְהַבִּין יְסוּדָה שֶׁל תּוֹרָה וְכִלְלֶיהָ, וְאֵיךְ פְּרֻטִיָּה הַרְבִּים מִתְחַיְבִים מִתּוֹךְ כִּלְלָהּ, הַהִשְׁקָפָה נְעִשִׂית בְּהִירָה וּמִקְפָּת, וּבָאָה אֶהְבָּה רַבָּה וְרָגְשֵׁי כְבוֹד וְהַדְרַת קִדְשָׁה לְכָל דָּבָר וְדַקְדוּק קַל שְׁבִתוֹרָה.

שמונה קבצים / קובץ ו / קצא.

קצא. חופש הדעות הרגיל להיות פפולרי בזמנינו,

עיקר יסודו בצדדיו השליליים, הוא מצד חסרון העמקה נשמטית,

והעדר בסיס חזק במעמקי הנפש לכל קישור החיים,

ובאה ההתנוודדות עד לידי המדה הפרועה

של הקלת עול הדת והמוסר,

עד לכדי רפיון האמונה, בשטף חייה, והוא אסון נורא ואיום.

אמנם עושה היא הנשמה את תפקידה.

כשמונעים ממנה זמן כביר את העמקתה,

הרי היא מתעמקת בחדרי חדרים ובעומק נשמת הנשמה שלה.

וכשם שהדבר נוהג ביחידים,

כך הוא נוהג בכללות הדורות.

ואותו הכח המתעמק, ושומע אין לו לכאורה, מוכרח הוא להוציא את פעולותיו אל הפועל,

ואז תשוב להופיע רצינות פנימית והעמקה אמונית גדולה,

שתחדור עד עמקי החיים,

ויכיר אז העולם את זיוף החיים של ההתנודדות ושל רפיון האמונה וחסרונה.

אבל ההתעמקות הזאת תצא אל הפועל,

אחרי אשר כבר רכשה לה מקדם הנשמה האנושית את העושר המתרחב,

הבא מצד ההשתטחות של כחות החיים הרוחניים.

ואז עם כל אותה ההרחבה,

וריבוי השריגים המתפשטים והתפצלות הענפים הרבים והצבעים המרובבים בחושם, סגנוניהם יחל כח עמקות נפלאה,

המחדש את החיים בצורתם האמיתית הפנימית להראות את שליטתו, ותצא אל הפועל בישראל, אותה התכונה של התשובה האמיתית והעליונה, שהוא דבר ד' לעמו.

והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך,

באחרית הימים ושבת עד ד' אלהיך ושמעת בקולו בכל לבבך ובכל נפשך,

ושב ד' אלהיך את שבותך וריחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ד' אלהיך ומשם יקחך, והביאך ד' אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאבותיך.

תלמוד בבלי / מסכת ברכות / סג/א

א"ר טבי א"ר יאשיה כל המרפה עצמו מדברי תורה אין בו כח לעמוד ביום צרה שנאמר התרפית ביום צרה צר כחכה א"ר אמי בר מתנה אמר שמואל ואפילו מצוה אחת שנאמר התרפית מכל מקום אמר רב ספרא ר' אבהו הוה משתעי כשירד חנינא בן אחי רבי יהושע לגולה היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוצה לארץ שגרו אחריו שני ת"ח רבי יוסי בן כיפר ובן בנו של זכריה בן קבוטל כיון שראה אותם אמר להם למה באתם אמרו ליה ללמוד תורה באנו הכריז [עליהם] אנשים הללו גדולי הדור הם ואבותיהם שמשו בבית המקדש כאותה ששנינו זכריה בן קבוטל אומר הרבה פעמים קריתי לפניו בספר דניאל התחיל הוא מטמא והם מטהרים הוא אוסר והם מתירים הכריז [עליהם] אנשים הללו של שוא הם של תהו הם אמרו לו כבר בנית ואי אתה יכול לסתור כבר גדרת ואי אתה יכול לפרוץ אמר להם מפני מה אני מטמא ואתם מטהרים אני אוסר ואתם מתירים אמרו לו מפני שאתה מעבר שנים וקובע חדשים בחו"ל אמר להם והלא עקיבא בן יוסף היה מעבר שנים וקובע חדשים בחו"ל אמרו לו הנח רבי עקיבא שלא הניח כמותו בארץ ישראל א"ל אף אני לא הנחתי כמותי בא"י אמרו לו גדיים שהנחת נעשו תישים בעלי קרנים והם שגרונו אצלך וכן אמרו לנו לכו ואמרו לו בשמנו אם שומע מוטב ואם לאו יהא בנדוי

ואמרו לאחינו שבגולה אם שומעין מוטב ואם לאו יעלו להר אחיה יבנה מזבח חנניה ינגן בכנור ויכפרו כולם ויאמרו אין להם חלק באלהי ישראל מיד געו כל העם בבכיה ואמרו חס ושלום יש לנו חלק באלהי ישראל וכל כך למה משום שנאמר כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים בשלמא הוא מטהר והם מטמאין לחומרא אלא הוא מטמא והם מטהרין היכי הוה והא תניא חכם שטמא אין חברו רשאי לטהר אסר אין חברו רשאי להתיר קסברי כי היכי דלא נגררו בתריה :